

Dopis

Dopis MUDr. Jarmily Klímové vedení školy, kam dochází její dcera. Je otištěn s jejím laskavým souhlasem. Může být inspirací dalším rodičům...

Před nějakou dobrou jsem zde sdílela dopis pro ředitele školy od Ota Veselý. Byl mi inspirací k tomu, abych dnes večer napsala dopis na vedení naší školy. Pokud by byl vodítkem pro některé další rodiče, bude mi potěšením:

Vážená paní ředitelko, vážená paní zástupně, vážená paní třídní učitelko, na základě události posledního týdne, kdy jsem prosila, aby moje dcera byla osvobozena od nošení roušky během vyučovacích hodin, si vám nyní dovoluji napsat následující sdělení.

První mé sdělení se týkalo oznámení o zdravotní výjimce, na jejímž základě prosím o výjimku z nošení roušky ve vyučovacích hodinách.

Odpovědí od paní třídní učitelky se mi dostala informace, že aby toto mohla škola akceptovat, musí dcera přinést do školy zdravotní potvrzení a teprve potom bude mé žádosti vyhověno. V dalším mailu jsem upozornila na to, že vyžadování zdravotního osvědčení je v rozporu s GDPR, ale i přesto jsem ochotna lékařské osvědčení doložit. Už tím se škola dostává do legislativního konfliktu zájmů a upozorňovala jsem na toto nebezpečí.

Domnívala jsem se, že i přes tento legislativní ústupek, na který jsem ochotna přistoupit, bude akceptována moje žádost. (Ale upřímně vám nedoporučuji, abyste toto vyžadovali od dalších rodičů, opravdu by se to mohlo za čas obrátit proti vám – žaloby v této oblasti nemají tzv.

odkladnou účinnost a jsou vymahatelné zpětně po dobu minimálně 10 let,

například i když zmíněná žalovaná osoba již není ve funkci, kterou v předešlém funkčním období vykonávala) Jaké bylo moje překvapení, že i přes dodanou lékařskou zprávu, mi dnes telefonicky paní zástupkyně ředitelky sdělila, že to škola akceptovat nebude. A že to toho celého vyvodí škola důsledky (!) (viz níže) Jak to tedy mám chápat? Škola požaduje protiprávně (!) lékařskou zprávu, a i když jí dodám, tak je mi řečeno, že tuto výjimku akceptovat nebude?

Tak to tedy vezmeme z jiného konce.

Já jsem zákonným zástupcem svého dítěte a já jsem plně zodpovědná za jeho zdravotní stav a zdravotní úkony s tím spojené. Nebudu se zde rozepisovat o tom, jaké katastrofální důsledky má na lidské zdraví plošné nucení nošení roušek. Zakrývání dýchacích cest je z dlouhodobého hlediska naprosto nepřírozené, nepřípustné a již zmíněné následné vdechnutí oxidu uhličitého vede ke zhoršenému zdravotnímu stavu, což jako zákonný zástupce, který dbá na zdravotní stav svého dítěte, nechci připustit. O tom již bylo napsáno mnohé. Soustředím se zde pouze na legislativu, kterou je vhodné připomenout a na kterém stavím svoji žádost.

Pro plošné nařízení nošení roušek bez nejmenších pochybností nebyla splněna podmínka: „Výskyt přenosného onemocnění nad předpokládanou úroveň mimořádné situace“, aby mohla být vyhlášeno

toto usnesení. Musím především konstatovat, že přijímaná opatření nejsou v rozumném souladu se zdravím lidí, ale naopak zdraví a život ohrožují.

Nařízení nosit roušky je vydáno Ministerstvem zdravotnictví, nemá charakter zákona, a tudíž nemá právní sílu zákonné vymahatelnosti.

Listina základních práv a svobod, která je vedle ústavy nejsilnějším právním dokumentem jasně říká ve čl. 4: „Povinnosti mohou být ukládány toliko na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování základních práv a svobod“. Meze základních práv a svobod mohou být za podmínek stanovených „Listinou základních práv a svobod“ upraveny pouze zákonem.

Fakt, že ministerstvo zdravotnictví i školství nemá zákonné právo takto mohutným způsobem zasahovat do práv občanů už konstatoval soud rozsudkem ze dne 23.04.2020 sp. zn. 14 A 41/2020. Právní opatření zrušil soud s tím, že není přípustné, aby jedno ministerstvo takto zásadním způsobem zasahovalo do práv a svobod občanů jen podzákonnou formou, a navíc bez řádného odůvodnění. Vláda ČR si zjevně z pravomocných rozsudků vůbec nic nedělá, a i nadále porušuje platné zákony ČR.

V případě porušení výše uvedených práv mého dítěte se budu nucena obrátit, ač velmi nerada, na soud a uplatňovat všechna možná práva dle Občanského zákoníku 89/2012 Sb., jakožto Soukromé právo § 3, Osobnost člověka § 81. Právo na duševní zdraví a tělesnou integritu § 91, § 963 související s ústavou ČR a Listinou základních práv a svobod. Případně využiji i právo krajní nouze. Na závěr bych chtěla upozornit na porušení nejvyššího zákona, „Zákona Svědomí“, který je ustanovením školy hrubě porušován, a na který se tady tímto zejména odvolávám... Na webu Česká justice se právníci pozastavují nad protiprávním postupem vlády a nelogičností celé situace. Doporučuji toto k vaší laskavé pozornosti.

Tolik judikaturní rozměr celé záležitosti.

Ještě si k tomu dovolím poznámku, o které se zmínila paní zástupkyně v telefonickém rozhovoru, že pro posouzení záležitosti s mojí dcerou si škola přizve konzultaci z okresní hygienické stanice. Budu k tomuto sdělení velmi velkorysá a tolerantní, protože je mi jasné, že tento její argument je nesen pouze tragickou neznalostí judikaturních pravomocí hygienických stanic. Ušetřím vám práci v tom smyslu, abyste nemuseli dohledávat jejich pravomoci. 3.2 - Působnost KHS dle zákona č. 258/2000 Sb. Nezasahují do osobních práv a svobod zdravého jedince ani nemají žádná nařizovací práva k omezení práv zdravých jedinců, kterým je i moje dcera.

Také si dovolím citovat odpověď jednoho nejmenovaného ředitele školy v tomto týdnu, kdy se matka ohradila proti tomu, že její dceru odmítli bez roušky nechat ve škole: „Dobrý den, po konzultaci s právníky jsem nucen Vám dát zapravdu, jelikož jsme sice povinni legislativu dodržovat, ale nejsme oprávněni její dodržování vymáhat. Jak zní doporučení právníků, pokud se rozhodnete, že Vaše dítě ve škole nebude nosit ochranné prostředky, které by jej omezovaly, nemá škola pravomoc vynucovat jejich nošení...“ Takže to jen pro vaši informaci, jak se lze k celé situaci postavit. Což je velkém rozporu s tím, co jsem si vyslechla v telefonickém sdělení paní zástupkyně, že škola z mé žádosti vyvodí důsledky... (!) Jaké důsledky? Bude postižena moje dcera? Jak? Uchýlíte se ke zneužití pravomoci veřejného činitele, tím že ji protiprávně potrestáte distanční výukou? Bude stát někde na hanbě v koutku třídy? Dostane na krk přívěsek se žlutou hvězdou, jako že je nežádoucí? Dovedete ji vašimi opatřeními k tomu, aby se následně stala obětí šikany, nad kterou si pak umejete ruce? Kam se hodláte uchýlit pod pohružkou „vyvození důsledků“? Chápete, že si opravdu hrajete s ohněm, který se může tragicky obrátit proti vám?

Nebo povedete nějaké důsledky proti mně? Jaké? Čím mi chcete vyhrožovat? Odebráním dítěte? Co si vymyslíte? S čím chcete vyrukovat?

Uspořádáte ve škole petici rodičů proti mojí dceři? Kolik chcete investovat energie jen proto, abyste mi zabránili v mé prosbě, aby moje dítě mohlo volně dýchat?

Jste tak vyděšení a ustrašení, že zapomínáte na vaše legislativní pravomoci? Jste vedením instituce, do kterých vám nesmí zasahovat protiústavní nařízení. To nevíte? Na to všechno jste v globální mediální masáži strachu zapomněli? Jestli ano, tak upřímnou soustrast.

Já opravdu nechci být konfrontační, a jak jsem již opakovaně sdělila, nechci školu, kam moje dcera chodí velmi ráda, vystavit nějakým komplikacím. Ale rovnou Vám říkám, že na vyhrožování tohoto typu už opravdu nebudu reagovat tím, že poníženež zalezu někam do díry. A opravdu bych ocenila, aby mi telefonicky nebylo vyhrožováno protiprávním způsobem.

Mám velké pochopení proto, že vedení školy se v této chvíli nachází v opravdu v nezáviděníhodné situaci. Ale to už sebou nesou posty veřejných pracovníků. Jsou s tím prostě spojeny komplikace, kterým zkrátka musejí čelit. A teď je jen na vás, jestli se uchýlíte k nezákonným opatřením z pocitů strachu a poníženosti, nebo zůstanete stát se vztyčenou hlavou a občanskou ctí.

Není to jednoduché rozhodnutí, ale jiní ředitelé škol už to dokázali. Je to otázka osobní statečnosti a morálního kreditu v době, kdy jsme devastováni protizákonnými nařízeními. Buď zůstanete příkrčení v iluzorním bezpečí, nebo půjdete čestně na trh se svou kůží. To je jen na vás.

Tohle jen začátek neštěstí, který už možná nepostihne nás, ale budou touto paušální genocidou svobody trpět naše děti. Ubohouslou poslušností naší zbabělosti se vzepřít bezpráví zde dobrovolně nastolíme Půlnoční království. A jen málokdo bude tak šťastný, aby si mohl odběhnout zazpívat za hranice do země krále Miroslava. Protože možná už nebude ani kam.

Děkuji vám všem třem, že jste dočetly až sem.

Zůstávám s úctou a s nadějí Vašeho pochopení, že moje řádky jsou vedeny touhou po svobodě zdravých jednotlivců. Nechci ohrožovat zdraví jiných lidí a jsem velmi pokorná k tomu, že někteří mají o svůj zdravotní stav strach, ale se stejnou zodpovědností se budu dál bít za své dítě.

S přátelským pozdravem

Jarmila Klímová